

СИНТЕЗ КЕРУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ У ВИРОБНИЧО-ПРОМИСЛОВИХ СТРУКТУРАХ

Устенко С. В., д. е. н., доцент; Зінов'єва І. С.

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Розвиток виробничо-промислових структур) (ВПС) можливий до тих пір, поки є можливість збільшувати економічний ефект від такого функціонування. З іншого боку, розвиток такої складної інтеграційної структури неможливий без «фінансових ін'єкцій», тобто інвестицій.

Проблема розподілу інвестицій завжди залишається гострою для будь-яких ринкових структур, так як інвестиції на відміну від споживання є ресурсом обмеженим. Так чи інакше постає питання: розподіл обмеженої кількості ресурсів між усіма рівнями інтегрованої структури в умовах постійної потреби.

Складність процесу керування інвестиціями в виробничо-промислових структурах полягає у необхідності їх розподілу між елементами системи таким чином, щоб забезпечити найбільший рівень ефективності її функціонування, виконання виробничо-промислової програми, недопущення «критичного» зносу основних виробничих засобів. При цьому, інвестиційні ресурси в середині виробничо-промислової структури мають обмеження. Таким чином, основною проблемою постає необхідність розподілу інвестиційних ресурсів в певному часовому проміжку, при:

- забезпеченні безперебійного процесу виробництва у всіх структурних одиницях інтегрованої системи;
- реалізації стратегічних цілей та мети діяльності даної виробничо-промислової структури (максимізація прибутку, мінімізація витрат, досягнення бажаного рівня завантаження виробничих потужностей, тощо).

Ціллю моделювання був синтез підходів до оптимального розподілу інвестиційних ресурсів між окремими структурними об'єктами складної інтегрованої системи. В результаті чисельного моделювання отримано структуру оптимальних траєкторій фондоозброєності моделі динамічної системи. Найважливішою властивістю оптимальних траєкторій є їхній магістральний характер при великих значеннях інтервалу розвитку системи. Результати моделювання показують, що існують три зони керування: початкова, магістральна (стаціонарна) та кінцева. З економічної точки зору динамічна система виробничо-промислової структури в початковій та кінцевій зонах керування нарощує виробничий потенціал, а в магістральній зоні зберігає оптимальний розподіл інвестицій та споживання в багаторівневій виробничо-промисловій структурі.

Для формування ефективних інвестиційних стратегій виробничо-промислових структур необхідно, щоб величина реально доступних інвестиційних коштів була достатньою для здійснення мети.

Принципи організації інвестування ВПС:

1. Принцип перерозподілу ресурсів на підґрунті «золотих правил» накопичення інвестицій. Процес інвестування ВПС має бути безперервним і одночасним для всіх модулів системи. Даний принцип доцільно використовувати в магістральній зоні функціонування ВПС.

2. Принцип «слабкого модуля» системи. У ВПС всі модулі повинні ефективно працювати як самостійно так і спільно в системі. В системі вибирається модуль за найбільш недостатньою фондоозброєністю і всі інвестиції спрямовуються на підвищення фондоозброєності цього слабкого модуля. Це можна зробити за рахунок перерозподілу ресурсів у самій динамічній системі.

3. Принцип конвеєрної організації модульного інвестування. Використовується при недостатній фондоозброєності декількох «слабких модулів» системи пропорційно в залежності від програми випуску продукції.

Базуючись на отриманих принципах розподілу інвестиційних ресурсів при забезпеченні заданої виробничої програми у складних інтегрованих системах можна досягти оптимального керування процесами функціонування та розвитку останніх, а також запобігти можливим збиткам, що пов'язані із виходом із дії устаткування, зупинкою технологічних операцій через нестачу фінансового забезпечення, тощо.

Література

1. Клебанова Т.С. Моделирование экономической динамики: [учебн. пособ.] / Т.С. Клебанова, Н.А. Дубовина, О.Ю. Полякова, Е.В. Раевнева, А.В. Милов, Е.А. Сергиенко. – Харьков: ИНЖЭК, 2004. – 244 с.

2. Кошеленко С.Н. Задача определения оптимальной структуры финансовых инвестиций. Сборник научных трудов МФИ. – М., 1979. – С. 164-173.

3. Устенко С. В. Моделирование наукоёмких производных систем: Монография. – К.: ЕКМО, 2008. – 329 с.

ЗАКОНОМІРНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ КУРОРТНО-РЕКРЕАЦІЙНИХ СИСТЕМ

Захарченко П. В., к. т. н., доцент

Азовський регіональний інститут управління
Запорізького національного технічного університету, м. Бердянськ

Курортно-рекреаційна економіка є важливою складовою частиною економічного потенціалу країни. Як частина цілого рекреаноміка випробовує на собі економічний вплив держави, у свою чергу, впливаючи при цьому на розвиток національної економіки в цілому. Таким чином, спостерігається тісна взаємодія процесів розвитку економічних і курортно-рекреаційних систем.